

תת"ע 6844/11/18 - מדינת ישראל נגד חסן חריב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6844-11-18 מדינת ישראל נ' חריב
תיק חיצוני: 10152504105

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חסן חריב

החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם, ביקש להישפט בגין דו"ח ברירת קנס שעניינו עבירת שימוש בטלפון נייד ללא דיבורית, התייצב בעצמו למועד ההקראה והתיק נקבע להוכחות ליום 30.4.19. בתאריך זה, לאחר שהנאשם, או מי מטעמו לא התייצב לדיון, הוא נשפט בהיעדרו ונדון לקנס בסך 1,000 ₪.

כיום עותר הנאשם לבטל את גזר הדין שניתן בהיעדרו וטוען כי בתאריך 28.2.19 שכר את שירותיו של עו"ד מטעמו וזה לא התייצב בשל טעות משרדית. כן טוען הנאשם כי יש לו הגנה לכאורה כנגד המיוחס לו, הגנה שיש בה כדי להביא לזיכוי.

המשיבה מתנגדת לבקשה.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה" סיבה מוצדקת לאי התייצבותו "לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם" [רע"פ 1446-14 ריאד אסדי (פורסם בנבו) ור' לאחרונה רע"פ 9109/17 מקסים סדובי (פורסם בנבו), ועוד].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 איטליא (פורסם בנבו)).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

באשר לטענה השניה בדבר חשש לעיוות דין, המבקש לא פירט בבקשתו את נימוקי הגנתו הנטענת וכידוע "משנמנע המבקש מלפרט בפני בית המשפט לתעבורה את הנימוקים התומכים בטענתו כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, אין לקבל את טענתו הכללית כי הוא לא זכה לקבל את יומו בבית המשפט" (רע"פ 9019/17 מקסים סדובי הנ"ל).

לאור כל האמור לעיל, היות שמצאתי שלא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו, ובהיעדר חשש לעיוות דין, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"ה סיוון תשע"ט, 28 יוני 2019, בהעדר הצדדים.